

Попадюк Я.А.аспірант (здобувач вищої освіти ОНР «Доктор філософії»),
Донецький національний університет імені Василя Стуса
ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-3987-8116>**Popadyuk Yaroslav**

Vasyl Stus Donetsk National University

**НАПРЯМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО МЕХАНІЗМУ
РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ****DIRECTIONS FOR MODERNIZING THE INVESTMENT MECHANISM
OF AGRICULTURAL ENTERPRISES**

У статті обґрунтовано теоретичні засади та визначено практичні напрями модернізації інвестиційного механізму розвитку сільськогосподарських підприємств в умовах трансформаційних змін економіки України. Розкрито сутність інвестиційного механізму як системи взаємодії фінансових, інституційних та організаційно-економічних елементів, що забезпечують залучення, розподіл і ефективне використання інвестиційних ресурсів у сільському господарстві. Акцентовано увагу на ролі держави, міжнародних фінансових організацій і приватних інвесторів у стимулюванні модернізаційних процесів. Узагальнено основні напрями удосконалення механізму, зокрема розвиток фінансових і податкових інструментів, формування партнерських моделей інвестування, підтримку інноваційних кластерів і впровадження екологічно орієнтованих підходів. Результати дослідження спрямовані на формування ефективної системи державного та інституційного забезпечення інвестиційної діяльності, здатної забезпечити сталий розвиток сільськогосподарських підприємств і підвищення їхньої конкурентоспроможності.

Ключові слова: інвестиційний механізм, модернізація, сільськогосподарські підприємства, інвестиційна привабливість, державне регулювання, сталий розвиток.

The article substantiates the theoretical foundations and identifies the practical directions for modernizing the investment mechanism of agricultural enterprises' development under the transformational changes of Ukraine's economy. The study deepens the understanding of the investment mechanism as an integrated system of interaction between financial, institutional, organizational-economic, and regulatory components that jointly ensure the attraction, distribution, protection, and effective utilization of investment resources in the agricultural sector. Particular attention is paid to the expanding role of the state in stimulating investment processes through financial incentives, tax preferences, risk-mitigation tools, and the creation of a transparent regulatory environment that promotes long-term capital inflow. The analysis also highlights the growing importance of international financial institutions, donor programs, and private investors, whose participation strengthens the investment potential and competitiveness of rural enterprises. The research emphasizes the necessity of forming long-term strategic partnerships, promoting environmentally and socially responsible investment practices, and intensifying innovation-driven development through the formation of agro-industrial clusters, digital platforms, and start-up ecosystems. The modernization of the investment mechanism is additionally examined through the prism of sustainable development goals, digital transformation, green transition, and environmental safety, which together determine the new priorities of agricultural production. The proposed approaches aim to enhance the efficiency, transparency, and adaptability of investment flows, increase the resilience of agricultural enterprises to external economic and geopolitical challenges, and ensure their successful integration into global value chains. The results of the study can serve as a methodological and practical basis for shaping a balanced and forward-looking state investment policy that supports innovation-driven, sustainable, and inclusive growth of Ukraine's agricultural sector.

Keywords: investment mechanism, modernization, agricultural enterprises, investment attractiveness, state regulation, sustainable development.

Постановка проблеми. У сучасних умовах глобалізації та посилення конкурентного середовища ефективно функціонування інвестиційного механізму стає визначальним чинником розвитку підприємств. Саме інвестиції забезпечують оновлення виробничих ресурсів, впровадження інноваційних технологій і зміцнення конкурентоспроможності національної економіки. Водночас, традиційні підходи до організації інвестиційної діяльності вже не відповідають сучасним викликам, що зумовлює необхідність подальшої модернізації інвестиційного механізму. Модернізація інвестиційного механізму потребує не лише активізації власних ресурсів підприємств, а й ефективного державного регулювання, спрямованого на створення сприятливого інвестиційного клімату. Удосконалення інституційного середовища, спрощення процедур інвестування та підвищення прозорості фінансових потоків є передумовами для формування сучасної системи інвестиційного забезпечення розвитку економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика модернізації інвестиційного механізму розвитку сільськогосподарських підприємств широко представлена у працях сучасних українських дослідників. Зокрема, Грігерман Є. [3] аналізує умови формування інвестиційного середовища аграрних підприємств та наголошує на важливості державної підтримки для стимулювання інвестиційної активності. Автор акцентує, що ефективно оновлення інвестиційного механізму має поєднувати фінансові інструменти, податкове регулювання та підвищення ефективності використання виробничого потенціалу. Негода Ю. та Колюхов Д. [5] зосереджуються на питаннях оцінювання ефективності інвестиційних проєктів та управління інвестиційними ризиками. Вони відзначають важливість доступу до довгострокових ресурсів і прозорих умов ведення бізнесу для активізації інвестиційного процесу. Ракитська А. [9] розглядає інвестиційний механізм як багаторівневу систему, у межах якої поєднуються фінансові, організаційні та управлінські елементи. Дослідниця підкреслює потребу в інноваційних інвестиціях, спрямованих на технічну модернізацію та екологізацію аграрного виробництва. Узагальнення наукових напрацювань свідчить, що питання модернізації інвестиційного механізму досліджуються з позицій удосконалення державного регулювання, розвитку інноваційної інфраструктури та підвищення інвестиційної привабливості підприємств, що формує наукову основу для подальших досліджень у цій сфері.

Метою дослідження є обґрунтування теоретичних засад і визначення практичних напрямів модернізації інвестиційного механізму розвитку

сільськогосподарських підприємств в умовах трансформаційних змін економіки України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сільське господарство є стратегічною галуззю економіки України, що забезпечує продовольчу безпеку, експортний потенціал та зайнятість населення. Його розвиток значною мірою залежить від рівня інвестиційного забезпечення, яке визначає можливості оновлення матеріально-технічної бази та впровадження інноваційних технологій. В умовах воєнного стану, руйнування інфраструктури та дефіциту фінансових ресурсів особливо актуальним стає модернізація інвестиційного механізму сільськогосподарських підприємств — через удосконалення державної підтримки, залучення інвестицій і створення сприятливого інституційного середовища для сталого розвитку аграрного сектору.

У періоди економічних криз держава відіграє вирішальну роль у забезпеченні стабільності економіки. Ефективність її дій залежить від здатності швидко реагувати та визначати стратегічні пріоритети інвестиційної політики. Державне втручання має бути системним і спрямованим на створення сприятливих умов для залучення капіталу, підтримку модернізації підприємств і забезпечення балансу між інтересами бізнесу та суспільства.

Виконання відповідних функцій державного управління передбачає використання різних форм інституційного регулювання, зокрема:

- прямого інституційного регулювання, що включає, зокрема, механізми ліцензування, квотування, надання цільового фінансування тощо;
- непрямого інституційного регулювання, яке реалізується через інструменти податкової, бюджетної та монетарної політики;
- змішаного інституційного регулювання, до якого належать елементи структурної політики, заходи, спрямовані на економічне зростання, а також системи державного програмування та прогнозування [9, с. 162].

Модернізація інвестиційного механізму на державному рівні передбачає комплекс заходів, спрямованих на стимулювання інвестиційної активності та підвищення ефективності використання фінансових ресурсів. Серед ключових напрямів – оновлення податкової, митної та регуляторної політики для підтримки інноваційних галузей економіки та розширення джерел інвестицій, а також розвиток систем соціального захисту і пенсійного забезпечення, що дозволяє залучати заощадження населення до фінансування інвестиційних проєктів. Значну роль відіграє створення умов для акумулювання вільних фінансових ресурсів через венчурні фонди із подальшим спрямуванням їх на підтримку інноваційних проєктів і стартапів, а також розширення

участі населення в інвестиційних процесах шляхом гарантування надійності заощаджень та заохочення вкладень у різні програми і фонди. Окремим пріоритетом є оптимізація процедур отримання довгострокових кредитів для сільськогосподарських підприємств, що забезпечує підприємства стабільними фінансовими ресурсами для сталого розвитку [3, с. 58].

На нашу думку, складові модернізації інвестиційного механізму розвитку підприємств з боку держави наведено на рисунку 1.

Ефективний розвиток інвестиційного механізму у сільському господарстві потребує комплексного підходу, який передбачає координацію дій держави та безпосередньо самих підприємств. Держава відіграє ключову роль у створенні сприятливого інвестиційного середовища через такі інструменти, як гранти, пільгове кредитування, «зелені» облігації, податкові стимули, страхування ризиків, розвиток державно-приватного партнерства та залучення міжнародних організацій [1]. Ці заходи спрямовані на підвищення інвестиційної привабливості підприємств, стимулювання впровадження інновацій та забезпечення сталого економічного та соціального розвитку.

Значну роль у модернізації інвестиційного механізму відіграють самі підприємства. Використовуючи державні інструменти та власні фінансові ресурси, вони формують комплекс заходів і напрямів (рис. 2), спрямованих на підвищення ефективності інвестиційної діяльності. Такий підхід дає можливість підприємствам не

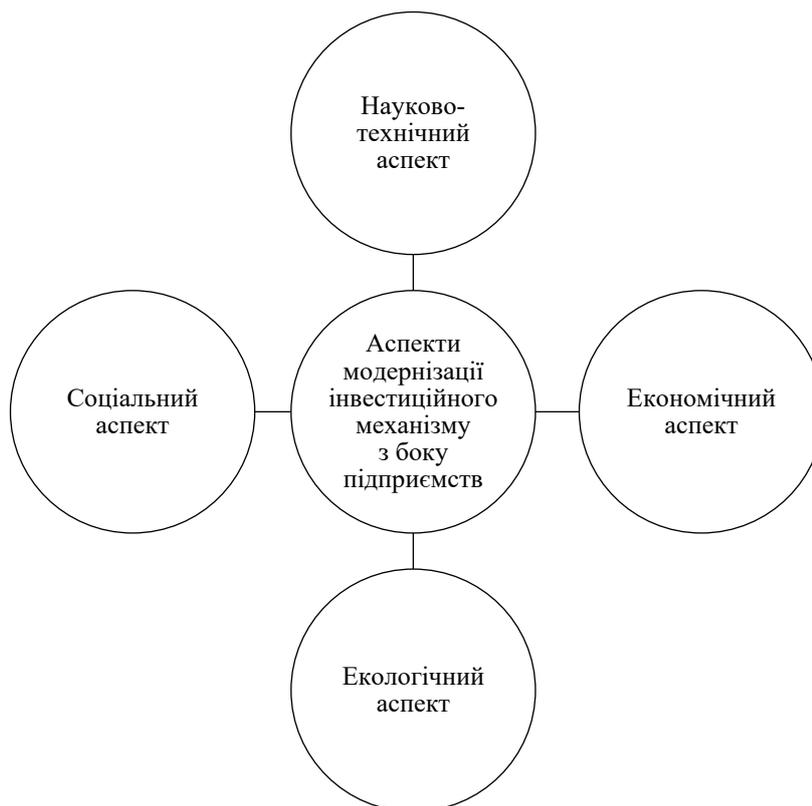
лише адаптуватися до змін ринкового середовища та зміцнювати фінансову стійкість, а й задовольняти соціальні потреби суспільства, підвищуючи при цьому конкурентоспроможність своєї продукції як на національному, так і на міжнародному рівнях [7].

Науково-технічний аспект полягає у спрямуванні інвестицій на підвищення інноваційного потенціалу підприємства, що передбачає впровадження нових технологій, модернізацію виробничих потужностей, а також розвиток науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт. Такий підхід дозволяє підприємствам значно підвищити виробничу ефективність, зменшити витрати на одиницю продукції та адаптуватися до динамічних змін ринку. Для сільськогосподарських підприємств – це також означає можливість збільшення врожайності, оптимізацію використання ресурсів та впровадження сталих методів виробництва, що відповідають сучасним екологічним вимогам.

Економічний аспект інвестиційної діяльності підприємств передбачає тісну взаємодію між фінансовими ресурсами та ринковим попитом. Інновації та модернізаційні проекти повинні відповідати потребам споживачів та забезпечувати стабільний прибуток для підприємства. За рахунок правильно спрямованих інвестицій підприємства можуть розширювати асортимент продукції, підвищувати її якість, покращувати фінансові показники та зміцнювати власну економічну стійкість. Крім того, ефективне використання інвестицій дозволяє підприємствам

<p>1. Фінансова складова:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Інвестиційні гранти • Пільгове кредитування • Розвиток системи «зелених» облігацій
<p>2. Податкова складова:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Зменшення податкового тиску • Податкові пільги на імпорт обладнання
<p>3. Програми підтримки:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Національний фонд сталого розвитку • Програми страхування ризиків
<p>4. Партнерська складова:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Залучення міжнародних організацій (FAO, World Bank, UNDP) • Державно-приватне партнерство
<p>5. Економіко-екологічна складова:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Система оцінювання інвестицій • «Вуглецеві кредити»

Рис. 1. Складові модернізації інвестиційного механізму розвитку підприємств з боку держави
Джерело: розроблено автором

Рис. 2. Аспекти модернізації інвестиційного механізму з боку підприємств

Джерело: розроблено автором на основі [10, с. 263]

оптимізувати внутрішні процеси, скоротити витрати та збільшити конкурентоспроможність на внутрішньому та зовнішньому ринках.

Соціальний аспект модернізації інвестиційного механізму охоплює реалізацію соціально відповідальних ініціатив підприємств. Інвестиції спрямовуються не лише на підвищення економічних показників, але й на створення нових робочих місць, забезпечення соціальної стабільності та підвищення добробуту населення. Впровадження інноваційних технологій і модернізованих виробничих процесів дозволяє підприємствам більш ефективно використовувати наявні ресурси, знижувати виробничі витрати та забезпечувати стабільність постачання якісної продукції, що, у свою чергу, сприяє задоволенню потреб суспільства та формуванню позитивного іміджу підприємства як соціально відповідальної організації.

Екологічний аспект модернізації інвестиційного механізму, на нашу думку, набуває особливого значення в умовах зростаючих викликів зміни клімату, виснаження природних ресурсів та необхідності переходу до моделі сталого розвитку. Інвестиції в екологічно орієнтовані технології — такі як енергоощадне обладнання, системи утилізації відходів, відновлювані джерела енергії чи циркулярні виробничі процеси — забезпечують не лише зниження

негативного впливу на довкілля, а й формують довгострокові конкурентні переваги. Вважаємо, що необхідно розглядати екологічний аспект не як допоміжний, а як рівноправний елемент модернізації інвестиційного механізму підприємств. Він виступає інтеграційною ланкою між економічною ефективністю, соціальною відповідальністю та інноваційним розвитком, створюючи основу для формування екологічно орієнтованої інвестиційної політики.

Важливим складником модернізації є технічне та технологічне оновлення підприємств, що сприяє підвищенню продуктивності та якості виробленої продукції [4]. Особливу увагу слід приділяти малим і середнім господарствам, включно з фермерськими та особистими селянськими господарствами, шляхом застосування інтегрованих форм співпраці, таких як кооперативи та об'єднання у виробничі мережі. Такий підхід дозволяє ефективніше використовувати переваги масового виробництва, оптимізувати витрати та зміцнювати економічну стійкість підприємств.

Інвестори відіграють надзвичайно важливу роль у розвитку та модернізації інвестиційного механізму підприємств, оскільки саме вони забезпечують притік фінансових ресурсів, необхідних для впровадження інновацій, модернізації виробничих потужностей і масштабування бізнесу. Активна участь інвесторів не лише

покрощує фінансову стабільність підприємств, а й стимулює розвиток нових технологій, підвищує ефективність виробничих процесів і сприяє інтеграції підприємств у національні та міжнародні ринки.

Одним із ключових напрямів виступає фінансування інноваційних проєктів, яке забезпечує створення умов для впровадження новітніх технологій, модернізації виробничих потужностей та розвитку науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт. Залучення інвестиційних ресурсів у такі проєкти сприяє прискоренню процесів технологічного оновлення, підвищенню продуктивності праці, скороченню циклу від розробки до комерціалізації продукції. У сільському господарстві це проявляється у впровадженні систем точного землеробства, автоматизованого моніторингу стану полів, використанні безпілотних технологій, що дозволяє підвищити врожайність, оптимізувати витрати ресурсів та зменшити негативний вплив на довкілля [5].

Другим напрямом є розвиток довгострокових інвестицій та стратегічних партнерств, які формують фінансову стабільність підприємств і знижують рівень ризиків у процесі реалізації інноваційних ініціатив. Такі партнерства забезпечують узгоджене планування розвитку, сприяють обміну знаннями, розширенню доступу до нових технологій і ринків збуту. Зокрема, участь інвесторів у спільному фінансуванні проєктів із переробки продукції сільськогосподарського призначення або створенні логістичних центрів підвищує ефективність функціонування сільського господарства та інтегрує його в глобальні ланцюги створення вартості.

Окремий напрям становить підтримка процесів вертикальної та горизонтальної інтеграції, що сприяє формуванню сталих виробничих ланцюгів і зміцненню конкурентоспроможності підприємств. Вертикальна інтеграція забезпечує ефективну взаємодію між товаровиробниками, переробними та збутовими структурами, що дозволяє оптимізувати витрати та підвищити додану вартість продукції. Горизонтальна інтеграція, заснована на кооперації малих і середніх підприємств, дає змогу масштабувати виробництво, покращити використання ресурсів і спільно впроваджувати інноваційні технології.

Завершальним напрямом модернізації інвестиційного механізму є впровадження систем управління ризиками та оцінювання ефективності інвестицій. Запровадження методик аналізу економічної доцільності проєктів, моніторингу результативності та страхування ризиків підвищує прозорість інвестиційних процесів і знижує рівень невизначеності. Використання інструментів фінансового хеджування, страхування аграрних ризиків і оцінювання екологічного ефекту

сприяє формуванню стабільного інвестиційного середовища та забезпечує передумови для сталого розвитку підприємств [6, с. 132].

Модернізація інвестиційного механізму розвитку підприємств у постконфліктний період неможлива без активної участі наддержавних структур, міжнародних організацій і транснаціональних корпорацій (ТНК). Їхня роль полягає не лише у фінансовій підтримці, а й у формуванні нових стандартів прозорості, підвищенні інвестиційної привабливості та інтеграції національної економіки у глобальний простір.

Інституційні та міжнародні напрями модернізації інвестиційного механізму розвитку підприємств охоплюють комплекс заходів, спрямованих на залучення зовнішніх фінансових ресурсів, формування партнерств і розвиток внутрішньої інноваційної інфраструктури, що забезпечує стійкий економічний розвиток.

Важливу роль у цьому процесі відіграють міжнародні фінансові організації, зокрема Світовий банк, ЄБРР, ЄІБ та МВФ, які надають довгострокові кредити, гранти й технічну допомогу, спрямовану на відновлення критичної інфраструктури та підтримку підприємницької діяльності. Їхня участь створює гарантії фінансової стабільності, знижуючи ризики для приватних інвесторів і стимулюючи приплив капіталу.

Значний внесок у розвиток інвестиційного середовища роблять донорські програми та міжнародна технічна допомога, які орієнтовані насамперед на підтримку малого та середнього бізнесу як ключового чинника економічного відновлення. Грантові ініціативи від організацій USAID, FAO та інших партнерів забезпечують аграрним підприємствам можливість придбання сучасного обладнання, підготовку кадрів і отримання консультацій з управління ефективністю виробництва.

Вагомим джерелом інвестиційних ресурсів виступають транснаціональні корпорації (ТНК), що сприяють інтеграції національних підприємств у глобальні ланцюги створення вартості. ТНК забезпечують не лише фінансові вкладення, але й передають сучасні технології, стандарти якості та управлінські практики. Співпраця українських підприємств із такими компаніями, як Cargill, Bayer чи John Deere, створює можливості для локалізації виробництва, спільного інвестування та впровадження інноваційних технологій у сфері точного землеробства, насінництва й цифрового моніторингу виробничих процесів.

Вагомим чинником модернізації інвестиційного механізму є діяльність наддержавних структур та інтеграційних об'єднань, таких як Європейський Союз, СОТ та ООН, які формують інституційні умови для лібералізації ринків і зниження бар'єрів у міжнародній торгівлі. Участь

України в європейських програмах розвитку сільських територій, зокрема адаптація принципів Спільної аграрної політики ЄС (CAP), забезпечує доступ до фінансування, сучасних управлінських практик і технологічних стандартів.

Таким чином, міжнародний рівень взаємодії створює синергетичний ефект, поєднуючи фінансову підтримку, трансфер технологій і розширення ринків збуту, що є критично важливим для модернізації інвестиційного механізму та забезпечення конкурентоспроможності національних підприємств.

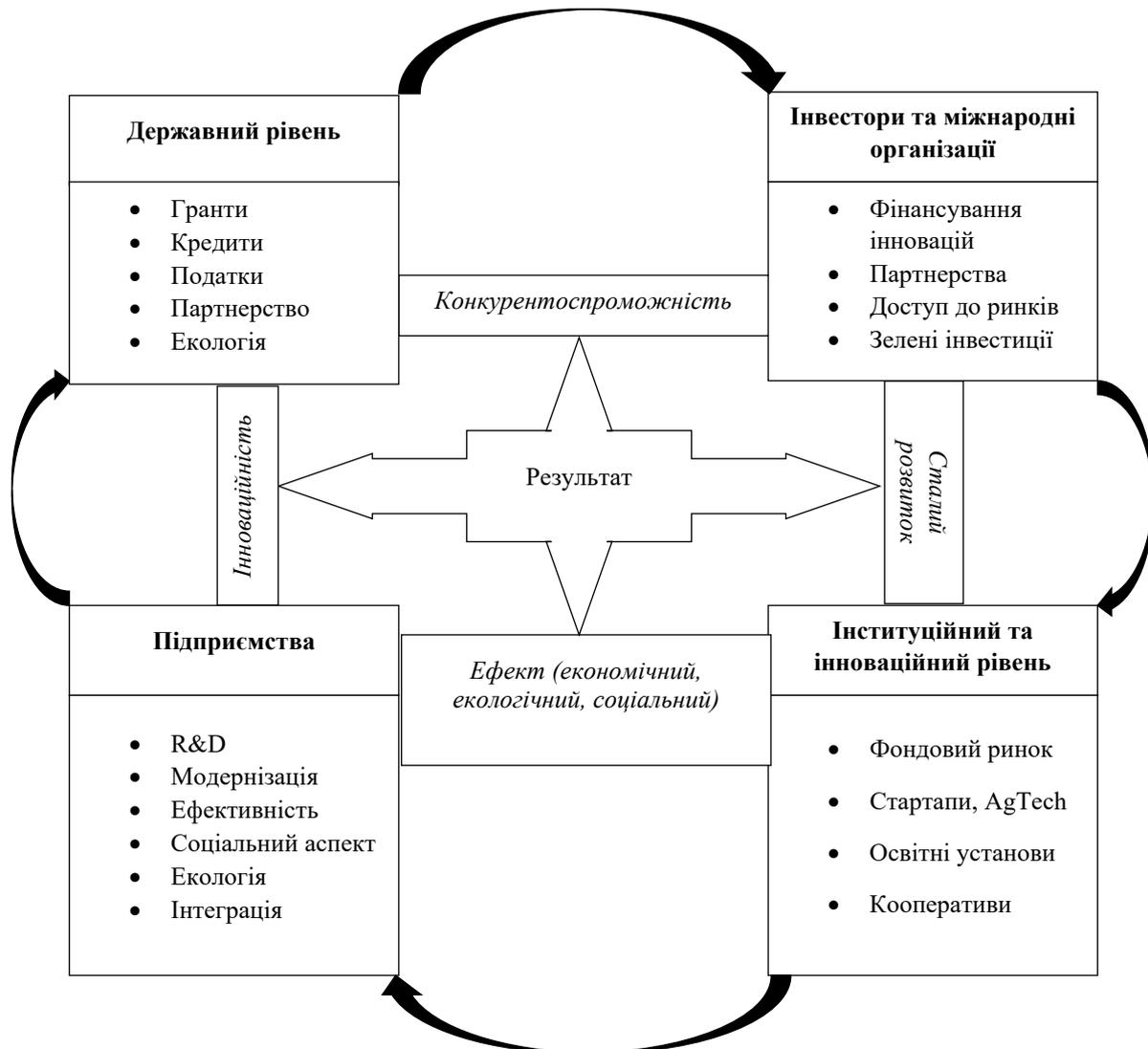
Водночас ефективність зовнішньої підтримки значною мірою залежить від розвитку внутрішніх інституцій та інноваційної екосистеми, здатних не лише адаптувати зовнішні ресурси, а й формувати власні інструменти інвестиційного розвитку.

Інституційними елементами виступають фондовий ринок і небанківські фінансові інституції,

розвиток яких забезпечує диверсифікацію джерел капіталу через облігації, акції, аграрні розписки та інші фінансові інструменти. У післявоєнний період ці механізми можуть стати ефективною альтернативою традиційному банківському кредитуванню, зменшуючи фінансові ризики для підприємств.

Суттєвий внесок у формування інноваційного середовища здійснюють інноваційні хаби, кластери та стартапи, які стають осередками розвитку нових бізнес-моделей і технологічних рішень. Зокрема, розвиток агротехнологічних стартапів (AgTech), що впроваджують дрони, цифрові платформи управління фермою, системи big data для прогнозування врожайності, сприяє підвищенню продуктивності та залученню венчурного капіталу.

Модернізація інвестиційного механізму сільськогосподарських підприємств наведена на рис. 3.

Рис. 3. Модернізація інвестиційного механізму сільськогосподарських підприємств

Джерело: розроблено автором

Важливим напрямом модернізації інвестиційного механізму є наддержавний та міжнародний рівень, що формує умови для інтеграції України у глобальний економічний простір. Залучення ресурсів міжнародних фінансових інституцій (Світового банку, ЄБРР, ЄІБ, МВФ), донорських організацій (USAID, FAO, UNDP) та співпраця з транснаціональними корпораціями (Cargill, Bayer, John Deere) забезпечують фінансову підтримку, передачу технологій, впровадження сучасних управлінських практик і розширення експортних можливостей [2]. Наддержавні структури та інтеграційні об'єднання (ЄС, СОТ, ООН) створюють інституційні умови для прозорого інвестиційного клімату та виходу на нові ринки.

Не менш значущим виступає інституційний та інноваційний рівень, що формує внутрішню екосистему інвестиційного розвитку [8]. Тут ключову роль відіграють наукові установи та освітні заклади, які готують кадри та генерують інновації, фондовий ринок і небанківські фінансові інститути, що диверсифікують джерела капіталу, а також громадські організації, бізнес-асоціації й кооперативи, які підвищують прозорість та підзвітність. Важливу роль відіграють і стартапи, інноваційні хаби, що впроваджують новітні технології – від цифровізації

управління до застосування дронів і big data в сільському господарстві.

Висновки з проведеного дослідження. Модернізація інвестиційного механізму сільськогосподарських підприємств є багаторівневим процесом, що потребує скоординованої взаємодії держави, підприємств, інвесторів та банківського сектору. Держава створює сприятливе інвестиційне середовище через гранти, пільгове кредитування, податкові стимули та державно-приватне партнерство. Підприємства, у свою чергу, реалізують заходи з розвитку науково-технічного потенціалу, модернізації виробничих процесів, інтеграції у вертикальні та горизонтальні ланцюги та підвищення соціальної відповідальності. Інвестори сприяють фінансуванню інноваційних проєктів, формуванню стратегічних партнерств та «зелених» інвестицій, а банківський сектор забезпечує доступ до кредитних ресурсів, управління ризиками та підтримку інтеграційних процесів. Комплексна реалізація цих заходів дозволяє підвищити ефективність інвестиційної діяльності, стимулювати інновації та забезпечити стійкий розвиток сільського господарства на національному та регіональному рівнях.

Перспективи подальших досліджень в розробленні моделей підвищення інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств.

Список використаних джерел:

1. Gurt. Гранти від програми USAID «Врожай» для підтримки сільського господарства України. URL: <https://gurt.org.ua/news/grants/102024/>
2. Prostir. Програма USAID «Врожай». URL: <https://www.prostir.ua/wpcontent/uploads/2024/08/USAID-HARVEST-APS-2024-001-Українська.pdf>
3. Грігерман Є. В. Інноваційно-інвестиційний розвиток: сутність та концептуальні підходи. *Київський економічний науковий журнал*. 2024. № 4. С. 54–60. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-765x/2024-4-7> (дата звернення: 09.11.2025).
4. Качула С., Моголівець Є. Напрями підвищення інвестиційної привабливості аграрного сектору економіки України в умовах воєнного стану. *Ефективна економіка*. 2023. № 11. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2023.11.29> (дата звернення: 09.11.2025).
5. Негода Ю., Конюхов Д. Оцінка фінансового забезпечення інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств. *Економіка та суспільство*. 2025. № 78. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-78-1> (дата звернення: 09.11.2025).
6. Поліщук Н. В., Попадюк Я. А. Управління інвестиційною діяльністю як ключовий елемент інвестиційного механізму. *XXIV Міжнародна наукова конференція студентів та молодих вчених «Управління розвитком соціально-економічних систем: глобалізація, підприємництво, стале економічне зростання»*. Вінниця, 3 грудня 2024 р. С. 131–133.
7. Поліщук Н. В., Попадюк Я. А. Правове регулювання інвестиційної діяльності підприємств. *Економічний та соціальний вплив конфліктів на сучасний світ: матеріали міжнар. наук. конф.* Седльце, 23 травня 2024 р. С. 146–148.
8. Поліщук Н. В., Попадюк Я. А. Сучасний стан розвитку та інвестування сільськогосподарських підприємств. *Економіка та суспільство*. 2024. № 68. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-49>
9. Ракитська А. О. Напрями модернізації економічних функцій держави в контексті інвестиційно-інноваційного розвитку. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*. 2023. Т. 22, Вип. 2 (54). С. 150–169. DOI: [https://doi.org/10.18524/2413-9998.2023.2\(54\).297361](https://doi.org/10.18524/2413-9998.2023.2(54).297361) (дата звернення: 09.11.2025).
10. Романюк О. Фінансові механізми підтримки інноваційно-інвестиційного розвитку агропромислових підприємств. *Development Service Industry Management*. 2024. № 3. С. 260–267. DOI: [https://doi.org/10.31891/dsim-2024-7\(39\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2024-7(39)) (дата звернення: 09.11.2025).

References:

1. Gurt. Granty vid prohramy USAID "Vrozhay" dlya pidtrymky silskoho hospodarstva Ukrainy [Grants from the USAID "Harvest" program to support Ukrainian agriculture]. Available at: <https://gurt.org.ua/news/grants/102024/>.
2. Prostir. Prohrama USAID "Vrozhay" [USAID "Harvest" program]. Available at: <https://prostir.ua/wpcontent/uploads/2024/08/USAID-HARVEST-APS-2024-001-Українська.pdf>.
3. Hrihierman Ye. V. (2024) Innovatsiyno-investytsiynny rozvytok: sutnist ta kontseptual'ni pidkhody [Innovative-investment development: essence and conceptual approaches]. *Kyivskiy ekonomichnyi naukovyi zhurnal*, no. 4, pp. 54–60. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-765x/2024-4-7>
4. Kachula S., Moholivets Ye. (2023) Napryamy pidvyshchennya investytsiynoyi pryvablyvosti ahrarynoho sektoru ekonomiky Ukrainy v umovakh voyennoho stanu [Directions for increasing investment attractiveness of the agricultural sector of the Ukrainian economy under martial law]. *Efektivna ekonomika*, no. 11. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2023.11.29>
5. Nehoda Yu., Koniukhov D. (2025) Otsinka finansovoho zabezpechennya investytsiynoyi diyal'nosti sil'skohospodars'kykh pidpryyemstv [Assessment of financial support for investment activities of agricultural enterprises]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 78. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-78-1>
6. Polishchuk N. V., Popadiuk Ya. A. (2024) Upravlinnya investytsiynoyu diyal'nistyu yak klyuchovyy element investytsiynoho mekhanizmu [Management of investment activity as a key element of the investment mechanism]. *XXIV Mizhnarodna naukova konferentsiya studentiv ta molodykh vchenykh "Upravlinnya rozvytkom sotsial'no-ekonomichnykh system: hlobalizatsiya, pidpryyemnytstvo, stale ekonomichne zrostannya"*, Vinnytsia, pp. 131–133.
7. Polishchuk N. V., Popadiuk Ya. A. (2024) Pravove rehulyuvannya investytsiynoyi diyal'nosti pidpryyemstv [Legal regulation of investment activity of enterprises]. *Ekonomichnyy ta sotsial'nyy vplyv konfliktiv na suchasnyy svit: materialy mizhnar. nauk. konf.*, Siedlce, pp. 146–148.
8. Polishchuk N. V., Popadiuk Ya. A. (2024) Suchasnyy stan rozvytku ta investuvannya sil'skohospodars'kykh pidpryyemstv [Current state of development and investment in agricultural enterprises]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 68. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-49>
9. Rakytska A. O. (2023) Napryamy modernizatsiyi ekonomichnykh funktsiy derzhavy v konteksti investytsiyno-innovatsiynoho rozvytku [Directions for modernization of state economic functions in the context of investment and innovation development]. *Rynkova ekonomika: suchasna teoriya i praktyka upravlinnya*, vol. 22, no. 2 (54), pp. 150–169. DOI: [https://doi.org/10.18524/2413-9998.2023.2\(54\).297361](https://doi.org/10.18524/2413-9998.2023.2(54).297361)
10. Romanyuk O. (2024) Finansovi mekhanizmy pidtrymky innovatsiyno-investytsiynoho rozvytku ahropromyslovykh pidpryyemstv [Financial mechanisms for supporting innovative-investment development of agro-industrial enterprises]. *Development Service Industry Management*, no. 3, pp. 260–267. DOI: [https://doi.org/10.31891/dsim-2024-7\(39\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2024-7(39))

Стаття надійшла: 10.11.2025

Стаття прийнята: 17.11.2025

Стаття опублікована: 21.11.2025